

Ngũ Thường (5 mối Lãnh Đạo)

LÃNH ĐẠO

"Một nghệ thuật Uyển Chuyển"

A. LÃNH ĐẠO:

Lãnh đạo là gì? Lãnh đạo là người làm việc với sự cộng tác của một tập thể, thi hành một nhiệm vụ được giao phó. Người trưởng (HT) lãnh đạo không chỉ là người chỉ huy điều động một tập thể mà còn là người Anh, người Thầy của giới trẻ để thực hiện công tác với mục tiêu đào tạo tinh thần Chúa Kitô, theo lý tưởng của Thầy cho tha nhân.

B. NGUYÊN TẮC CHUNG LÃNH ĐẠO:

- Giương mào: Tác phong
 - Kỷ luật: để được vâng phục
 - Kiến thức: Học hỏi để thăng tiến
 - Kinh nghiệm: góp nhặt hành trang
 - Khả năng suy luận: Lương tâm trưởng thành
 - Hiểu đối tượng: Hiểu người, hiểu mình.
 - Lý tưởng: Biết việc của mình.
 - Kỹ thuật: phương pháp biến hoá
 - Công bằng: để được tin yêu
 - Chính trực: để được tin cậy.
 - Chính phục nhưng không kiêu hãnh.
 - Tiên liệu: để vượt trở ngại.
 - Can đảm, nghị lực: để thành công.

C. LÃNH ĐẠO GIỚI TRẺ:

(Giới trẻ trong Chúa Kitô)

* Về GIÁO DỤC:

- Niềm tin: Tin vào lý tưởng của mình. Xác nhận công việc của mình là đúng là cao đẹp.
- Yêu trẻ: Yêu chân thật.
- Hiểu trẻ: Biết tính tình hoàn cảnh, nếp sống từng em một.
 - Tin tưởng: Tạo cho các em tin tưởng người trưởng. Không hứa hẹn suông, ngay thẳng.
 - Đối xử: Thân thiện, tỏ lòng thương yêu.
 - Vô tư: công bằng với mọi em, thưởng phạt công minh. Thường nhiều hơn phạt.
 - Phạt: Cố gắng tránh sự phạt, trưởng hợp bất khả kháng phải phạt nên cần thận.
 - Giáo dục: Làm Trưởng tức là làm thầy. Ngoài việc chỉ huy, cho trò chơi tập hát, người Trưởng sẽ dạy Thánh kinh Giáo lý và văn hoá Việt Nam.
 - Kết quả sẽ khác nhau: Một bài học được dạy chung nhưng mỗi người thu nhận, và có thể hiểu khác nhau. Có em học giỏi, làm bài hay nhưng chưa chắc đã tác dụng vào đời sống bằng một em chỉ nhớ lơ mơ nhưng được hấp thụ vào cuộc sống thực tiễn.
 - Giá trị của mỗi em khác nhau: Có em lanh lẹ hoạt bát nhưng làm việc không chỉ chu, có em có vẻ khờ khờ nhưng giao công tác cẩn thận, vẫn làm đầy đủ.

- Khen thưởng không nên hoàn toàn dựa trên điểm học tập nhưng nên dựa sự tiến bộ và cố gắng.

* TU LUYỆN BẢN THÂN

- Uyển chuyển nhưng dứt khoát trong mọi quyết định.
- Phấn đấu cho bản thân: Không có việc gì trên đời là dễ dàng và luôn thích thú. Càng có lý tưởng càng khó khăn vất vả. Càng cao cả càng nhiều thất bại chua cay. Phải phấn đấu học hỏi nghiên cứu, tập luyện để tiến thân. Không tiến tức là lùi. "Thiên tài chỉ là một chuỗi dài kiên nhẫn."
- Sáng kiến: Sáng kiến không phải tự muốn mà được. Muốn có sáng kiến phải hiểu biết công việc của mình và nghiên cứu những tài liệu những kinh nghiệm của người đi trước. Xử dụng tài liệu có sẵn, dựa vào đó sáng tác cho mình, rồi dần dần đạt đến chỗ có sáng kiến riêng. Cũng như học viết văn, trước là dùng lối của mình viết theo ý tưởng của tác giả, khi đã quen với câu cú thì mới viết theo ý tưởng của mình được.
- Chú tâm vào công việc: Khi thấy ai có những tư tưởng, những lời nói hay, những bài ca gợi cảm, trò chơi hứng thú, điệu vũ lôi cuốn... cần phải ghi chép, xin tài liệu, thu lượm tất cả và chọn lọc... Khi thấy những thất bại thành công của người lãnh đạo trong đoàn hoặc của các tổ chức khác, nên để tâm suy xét và tìm hiểu lý do cũng như cách giải quyết tự đặt mình là người trong cuộc.
- Đặt vấn đề: Người lãnh đạo cần biết so sánh đâu là việc phải làm, việc nào ưu tiên, sự nặng nhẹ của vấn đề. Tránh làm những việc chưa đáng làm mà bỏ việc quan trọng, hoặc ôm đồm nhiều việc một lúc để rồi không xong mà chuốc cái khổ vào thân.
- Trầm tĩnh: Luôn được thoải mái trong mỗi lúc để đối phó các bất trắc, để các cộng tác viên và các em tin tưởng và vững tâm, để tránh sự nóng giận và tạo cho mình uy tín trong sự chỉ huy.
- Không quan trọng hoá vấn đề: Những người tỏ ra hăng say quá mức làm cho kẻ khác khó chịu vì phần lớn quá quan trọng công việc. Người quan trọng hóa vấn đề là người luôn bắt người khác phải làm thật đúng ý mình, khi nào cũng tỏ ra lằng xằng hăng hái và muốn mọi sự phải được kết quả trăm phần. Người quan trọng hoá vấn đề thường gây ra sự mất bình tĩnh, nóng giận, bất mãn và làm mất tình anh em trong đoàn đội. Công việc là của chung của lý tưởng Chúa Kitô chứ không phải của riêng ai, mình làm đúng khả năng và trách nhiệm thành quả có được là do Thiên Chúa ban cho. Người lãnh đạo nên phó thác công việc của mình để tình yêu được nâng cao. Cho đi và nhận trong vô tư, an nhiên tự tại.

- Cô đơn: Người lãnh đạo có nhiều lúc cô đơn vì có lúc phải giữ tư cách của mình và nhiều trở ngại trên đường phụng sự. Nhưng tất cả đều có thể hy sinh vì lý tưởng.

* TRONG TẬP THỂ LÃNH ĐẠO

- Tinh thần làm việc cao: Thi hành đúng đắn mọi công việc, tránh bất cẩn vụng về. Khi làm việc nên thường xuyên liên lạc với cấp trên để hỏi han nhờ sự hướng dẫn giúp đỡ và cho ý kiến. Và đừng làm hoàn toàn trái với nguyên tắc, cho dù mình có tư tưởng đặc biệt.

- Tinh thần phục thiện: Nhận lỗi, biết sai lầm của mình và quyết sửa sai. Luôn học hỏi để thăng tiến.

- Can Đảm bảo vệ chân lý: Dứng về phía lẽ phải dù là thiểu số. Có đôi lúc mình phải phục tùng đa số thì hành theo đa số, nhưng nếu có cơ hội vẫn tìm phương cách để diễn đạt chân lý của mình để lấy được đa số.

- Hết sức mình cho đoàn: Khi đã chấp nhận công việc của mình là chính đáng, nên hăng diện và dâng hiến con người của mình để phục vụ.

- Trung thành với đoàn thể:

Giữ đúng đường lối, tôn chỉ hoạt động. Thống nhất lãnh đạo. Nên hiểu rõ thủ tục hành chánh của tập thể để guồng máy điều hành chạy đều không bị trở ngại bởi một vài người làm sai nguyên tắc.

- Tinh thần trách nhiệm: Không vì quyền lợi, danh dự riêng tư hoặc cho đoàn thể mình nhưng người trưởng là người tông đồ phục vụ giới trẻ theo đuổi lý tưởng của Chúa Kitô. Vì thế chủ trách nhiệm được hiểu là lòng bác ái và chia sẻ vui buồn khó nhọc với anh em. Nếu mình lười biếng, chán nản vì một vài lý do mà bỏ bê công việc, vắng mặt khi mọi người cần đến mình; có nghĩa là mình đã đặt cái gánh nặng của mình cho anh em phải gánh vác. Cả một con tàu bị đình trệ hoặc gây ra thiệt hại nếu một con ốc lỏng lẻo.

- Rõ ràng, chính xác: Các quan điểm, ý nghĩ hoặc phân công tác nên được phát biểu rõ ràng để tránh hiểu lầm. Xù dụng các danh từ riêng của Phong trào, các danh từ trong việc sinh hoạt và dùng đúng văn phạm, ngôn ngữ, danh từ kỹ thuật khoa học... trong mọi vấn đề.

- Phòng bệnh hơn chữa bệnh: Trong mọi chương trình, công tác hoạt động luôn chuẩn bị sẵn sàng để đáp ứng hoàn cảnh không gian, thời gian, và con người (Thiên, địa, nhân). Người không uyển chuyển là người chỉ biết có một và nếu có sự không may (hầu như xảy ra luôn) thì công việc sẽ bị hỏng. Các chương trình sinh hoạt, bài ca, điệu múa, đề tài giáo dục, cộng sự viên... cần được chuẩn bị.

- Giám sát sự ra lệnh, mọi công tác nên xấp đặt trước, trưởng hợp cấp bách mới dùng quyền tối hậu của mình:

Thường ra lệnh, người ta sẽ nhàm vì lệnh cứ đối hoài làm hoang mang thuộc cấp có khi trở thành "lệnh lạc".

* ĐỐI NGOẠI

- Tác phong và tư cách: Người trưởng là người được mọi người chú ý đến. Người trưởng bất luận tuổi tác đều được mọi người đặt hy vọng và là điểm nói để mọi người nhìn vào. Mọi hành vi, cử chỉ, lời nói đều bị sự xét nét của các phụ huynh, của người trên. Đường nhiên muốn được sự tin tưởng, người trưởng cần phải hy sinh một số sở thích riêng làm thường để phục vụ lý tưởng của mình.

- Phối hợp với các đoàn thể khác: Luôn có sự cộng tác tiếp tay với các đoàn thể và ngược lại nhờ sự hỗ trợ của các phần hành trong giáo xứ. "Ai không chống ta, mà cùng lý tưởng với ta tức là bạn ta." Không độc quyền trong việc tông đồ.

- Giao tế: Tò ra là người thân thiện và hoà nhã với mọi người trong mọi lúc. Xử sự khéo léo, cẩn trọng trong lời nói...

- Tôn trọng quy luật sống của xã hội, không hướng dẫn các em đi ngược lại quy luật thiên nhiên đó.

- Tôn trọng giá trị và niềm tin của mọi người nếu không cùng chí hướng hoặc, tôn giáo.

THAY LỜI KẾT

Thành công hay thất bại không phải là vấn đề quan trọng. Người tông đồ của Chúa Kitô cần tinh thần cầu tiến để phục vụ và quyết tâm để chu toàn trách nhiệm. Thành công để chuẩn bị cho công tác khó hơn, thất bại để suy gẫm kiểm điểm đời sống, sửa chữa, đổi mới.

Trung dung: làm người lãnh đạo cần hiểu biết và có đức độ. Muốn được hiểu biết, con người nên dẹp bỏ tự ti hoặc tự tôn, nhận mình là loài hay thiếu sót. Muốn có đức độ, ta cần hiểu được giá trị của con người. Giá trị con người không phải là lời khen tiếng tốt, bằng cấp, địa vị, hay giàu sang. Giá trị ở chỗ biết sống hoà mình giữa chốn ô trọc, giữa cánh đồng hoang cỏ dại để làm đẹp cho đời, làm vui cho người. Người lãnh đạo sống kính trên nhường dưới, không luôn cúi hoặc hống hách... tuy nhiên vẫn chấp nhận đối diện với mọi tầng lớp không phân biệt thấp hèn. Bất cứ môi trường nào, bất cứ loại lãnh đạo nào cũng cần năm chữ: Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, và Tín. Nhân để phục vụ tha nhân, Nghĩa để giữ mình trong sạch, Lễ để tạo cho mình những nguyên tắc để làm việc, Trí là sự hiểu biết công việc, lý trí để thực hiện đúng đường lối của sự công chính. Tín là sự tín nhiệm để giữ vững con đường mình đi.

Cù G Văn

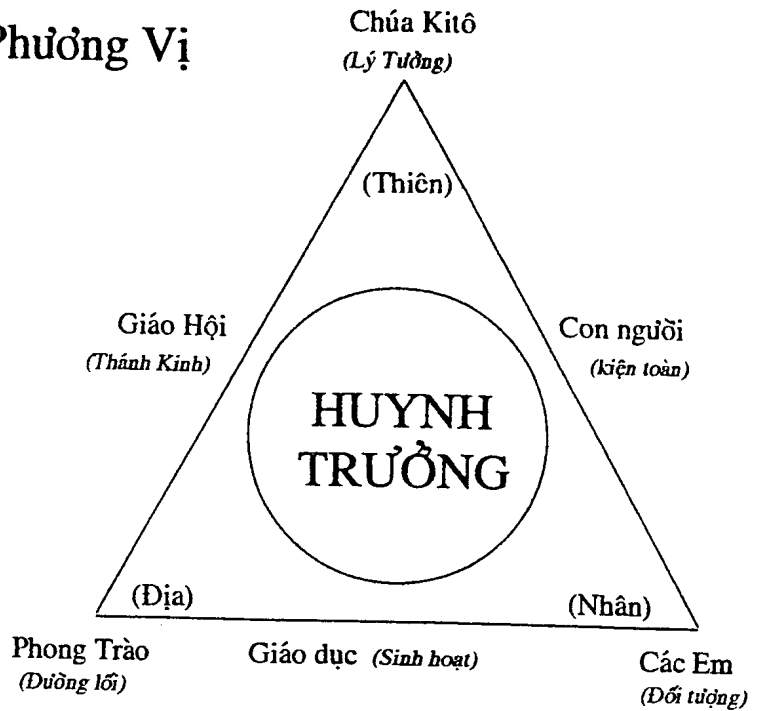
Tham khảo

- Bài khoá của Trưởng Phước (HLV Hướng Đạo)

- Thuật Lãnh Đạo, Hoàng Xuân Việt

Vi đề tài này bao la, cần sự đóng góp của các trưởng để tài liệu này thêm phần xúc tích và cô đọng hơn. 18/12/1994.

3 Phương Vị

Các từ ngữ liên quan

Yếu tố căn bản

An toàn			
Biết mình:			
Biết người:			
Can đảm:			
Chú tâm			
Dự phòng:			
Đặt vấn đề			
Đạo Trung dung:			
Khả năng suy luận:			
Khiêm tốn			
Kiến thức:			
kỹ lưỡng			
kỷ luật			
Lý tưởng			
nhanh, chậm			
Niềm Tin:			
Phương pháp:			
Phối kiểm			
Sáng kiến			
Tiên liệu:			
Trầm tĩnh			
Trách nhiệm:			
Tu luyện			
tùy cơ ứng biến			
Tín nhiệm			
Tìm hiểu			
ình , lý			
Vâng phục:			
đối lập			
.....			
.....			
	Giáo Dục		
	chính xác		
	công tâm		
	Hiểu rõ		
	Nghiêm chỉnh		
	nguyên tắc		
	Sự thấu nhận		
	Thường phạt		
	thái độ		
	thăng tiến		
	Tin		
	Yêu		
		
		
	Tinh thần đồng đội:		
	Bảo mật		
	Chu toàn bốn phần		
	Giúp đỡ		
	Hết mình		
	hoà đồng		
	Nâng đỡ tiến thân		
	Phục thiện		
	Phục tùng đa số*		
	Trung thành		
		
		
		Đối Ngoại	
		Cẩn thận	
		Lễ nghĩa	
		Minh bạch	
		Mối tương quan	
		Phối hợp	
		Tác phong, tư cách	
		Tôn trọng ý kiến	
		Danh dự:	
		
		
		Công Tác	
		- Phân công hợp lý	
		-Nghiên cứu	
		-Quan sát	
		Cần mẫn	
		du di	
		Kiểm Điểm	
		Uyển chuyển	
		Vững tâm	
		xét người	
		
		
			Tâm Lý
			Ba Phải
			bất mãn
			bất nhất
			bè nhóm
			Cố chấp
			Khinh mạn
			Khinh thường
			làm lấy lệ
			nóng gấp
			phê phán
			ù lì
			dại khải
			Thái quá
			bất cập
			quan trọng hóa vấn đề
		
		